

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buiten-landen f 6.00; franko door het geheele Rijk. Brieven; Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau der COURANT.

MAANDAG. 13 MAART.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 11 Maart.

De Tweede Kamer heeft gisteren in behandeling genomen de voordragt van wet op de inkwartieringen en daar verder bij te pas komt. Dit voorstel deelt, merkten 't vroeger reeds op, in het droevig lot van wet op de vestingen, die van de eene zitting tot de andere rond dwaalde, zonder ooit een rustpunt te vinden. Het is te verwachten dat de inkwartierings-wet zal worden verworpen. Er spraken toch gisteren verscheidene leden tegen om gewichtige bezwaren, terwijl de verdedigers haars in getal en arm in bewijzen waren.

Een bestrijder der wet was in de eerste plaats de heer Meede van Oudtshoorn, omdat de wet niet voldoende regelt, wat zij te regelen had, maar genoegzaam alles overlaat aan de militaire magt.

De heer van Akerlaken volgde hem op, en grondde zijne meening 1°. op de onvolledigheid der voordragt; 2°. op de ongrondwettigheid, omdat niet behoorlijk voorzien is in het punt van schadeloosstelling; omdat eene onbehoorlijke met art. 147 der Grondwet strijdende bevoegdheid wordt toegekend aan de militaire magt; omdat de onschendbaarheid der woning en het recht van eigendom niet genoeg werden geëerbiedigd; en eindelijk om art. 5 van het ontwerp, waarbij men verplicht wordt voor het door de militaire magt ontnomen eigendom, zoo het verkocht wordt, het te kort bij te betalen, dat uit gemaakte onkosten ten gevolge der onteigening moet voortvloeijen; eene bepaling, die ongetwijfeld meer in een afgelegen Turksch Pachalik, dan in Nederland voegt.

De heer Godefroi vereenigde zich met het gevoelen van den vorigen spreker. Hij vindt het ontwerp onvolledig voor tijd van vrede en van oorlog. In de wet was wel geregeld hoe en door wie, maar ~~niets van de wet moest worden voldaan. Op het laatste nu kwam het vooral op aan. En dat ook dit te regelen was betoogde hij uit eene verhandeling, vroeger door Thorbecke omtrent het onderwerp openbaar gemaakt.~~

De heer Asch van Wijk erkent de in het voorstel gebrachte verbeteringen, maar vindt ze ongenoegzaam.

De heer Meuseux acht het onnoodig zijne afkeurende stem te motiveeren, omdat het onderwerp reeds uitgeput is.

De heer de Man neemt vooral het woord om op te komen tegen 'de strekking', die hij meent te ontwaren, om de grondwets-quaestie op zij te schuiven. Omtrent de onvolledigheid verwijst hij naar de verhandeling, door Mr. van der Linden in *Themis* geplaatst, waaruit de mogelijkheid der volledige regeling blijkt.

De heer van der Brugghen verdedigt het ontwerp, niet omdat het goed is, maar omdat de Regering eigenlijk niet verplicht is de goedkeuring der Kamer te vragen. De ongegronde bewering toegegeven, dan is het nog een zonderling argument, zoo als 't slechts broeijen kan in een anti-revolutionnair hoofd.

De heer Storm van Gravesande meent dat in deze aangelegenheid de militaire magt gelden moet boven de burgerlijke. Ten tijde van oorlog is het beginsel noodzakelijk; maar datzelfde beginsel ten tijde van vrede geldend te maken is althans in Nederland ongehoord.

Eindelijk de derde en laatste verdediger, de heer de Kempenaer, die sinds zijne jongste optreding door *tableaux vivans* argumenteert, heeft eene schilderij opgehangen, om er tranen van aandoening bij te storten, van de redenen van aanspraak, die een soldaat heeft op de belangstelling der ingezetenen. De onvolledigheid kon geen bezwaar zijn voor deze kamer. Waarom niet? Omdat zij had geklaagd dat andere wetten te volledig waren. Overigens, de Regering had hier niets te regelen dan de quaestien van eigendoms-recht, al het overige moest ter regeling van de Regering verblijven. Dat de heer de Kempenaer gemakkelijk vergeet, hoe hij vroeger sprak en handelde, verwondert niet; maar 't kan toch bevreemden, dat hij hem niet het vermoeden opkomt, dat anderen wellicht niet zoo kort van geheugen zijn.

De zitting is gesloten met eene redevoering van den heer Elout van Soeterwoude, die de wet bestrijdt, omdat de verkorting der hooge regten, waarvan hier zake is niet mag geduld worden.

Dewijl niemand meer het woord gevraagd heeft, zoo

zal van daag de minister van oorlog zijn ontwerp, waar-schijnlijk vruchteloos, verdedigen.

Zoo ongaarne wij zien, dat de ~~voersten~~ in de groote wereld quaestien van persoon tot persoon behandelen; zoo gaarne ook zien wij dat hunne respektieve gouvernemen-ten zich voor de regtbank der publieke opinie verdedigen en als zij het zwaard trekken, niet slechts vertrouwen op de stomme kracht van het kanon, maar tevens steun zoeken in het oordeel van de toeschouwende beschaafde wereld. Tot onze verwondering, maar niet zonder vreugd zien wij zelfs het Russisch gouvernement dien weg inslaan. Wij hebben gisteren gemeld hoe het *St.-Petersburger dagblad* van 2 Maart gemeend heeft geen antwoord te moeten schuldig blijven aan Lord Russell, die in het huis der Gemeenten zich een aanval tegen Keizer Nikolaas had veroorloofd in zulke onbetamelijke bewoordingen, dat zij ongepast zouden zijn jegens den minsten der Britsche ingezetenen. Het Russische blad heeft eene les van wellevendheid en welvoegelijkheid gegeven aan den Engelschen lord door de eenvoudige be-merking, dat de smaadredenen van den minister niet den Keizer kwetsen, en daarom onbesproken kunnen blij-ven. Het blad tracht slechts het gedrag van Rusland tegenover Engeland te regtvaardigen. En wat het daarvoor aanvoert, is van het hoogste gewigt, omdat het een der sluizers opheft, waarmee de veroveringszuchtige inzigten der Mogendheden omtrent de oostersche aangelegenheden in het diepst geheim der kabinetten bedekt worden ge-houden. Intusschen, middekerwijl men te St.-Petersburg openbaart, wat nog kortelings te Londen beraamd werd, verraaft men daardoor ~~tergevegen wijf, dat ook Keizer Nikolaas niet belangloos voor de vrijheid der Grindezaken den Donau is getrokken. — Ziehier wat het blad van St.-Petersburg mededeelt.~~

Den Russen heeft het niet verwonderd dat het Fran-sche gouvernement wantrouwen heeft opgevat tegen het Russische. Maar van de zijde der Engelschen had men dat niet verwacht. Waarom niet? Het antwoord is belangrijk. Omdat Keizer Nikolaas zich nog onlangs met Engeland meent te hebben verstaan omtrent de verdeling van Tur-kije. Men had namelijk te St.-Petersburg begrepen dat Turkije uitgeleefd had, en weldra zou in een storten, vooral toen Montenegro in opstand kwam en Frankrijk de quaestie der heilige plaatsen had geopperd. Keizer Nikolaas wendde zich toen tot Engeland. Daar was men 't met den Keizer eens; dat er niets overschoot, dan zich omtrent de verdeling van Turkije te verstaan, en nota bene, het was Lord Russell zelf, die daarover het eerst van al de Engelsche ministers met Rusland in korresponden-tie trad. Men vertrouwde zich, zonder enig voorbehoud wederzijdsch toe, wat met de belangen der beide Mogend-heden strijdig zou zijn, ten einde, wanneer het Turksche Rijk zou in een storten te verhoeden, dat men elkander niet tegen werkte. Met een woord, men trachtte het on-derling eens te worden over het aandeel, dat ieder voor zich van het Turksche Rijk zou bekomen. Dit meenen wij, is de ware inhoud, de ware beteekenis van hetgeen wij vrij vertaald in het *St.-Petersburger blad* lezen. Al-leen voegt het blad er nog bij, dat men was overeenge-komen om het *statu quo* zoo lang mogelijk te behouden. En het is vermoedelijk alléén om dat *statu quo* te behouden, dat de Russen de Pruth zijn overgetrokken en den Donau bedreigen, en daarmee het Turksche Rijk in een toestand hebben gebracht, die aan het *statu quo* een einde moest maken.

De openbaring is van belang. Zij wordt bevestigd door hetgene vóór en kort na Prins Menzikoffs zending, in de Engelsche bladen te lezen was. Dag op dag lever-den toen de groote Londensche bladen, die het oor der staatsmannen ten hunnen dienste hebben, artikelen, waarin beweerd werd, dat het Turksche rijk niet langer was te handhaven. Het tijdstip was aangebroken of zou weldra aanbreken, dat men tot verdeling zou moeten overgaan. Is het niet opvallend, dat die polemiek der Engelsche bladen zamentreft met de geheime onderhan-delingen, over dat zelfde onderwerp, tusschen Rusland en Engeland gevoerd?

Maar nu is er nog iets anders. Ook al de Oostenrijk-

sche organen van dien tijd waren gevuld met hetzelfde betoog, en zelfs er verscheen in Oostenrijk eene brochure, die de aandacht van gansch Europa trok, zoo om den persoon die haar schreef, als om hetgeen hij voorspelde. Ook Oostenrijk scheen toen bereid te helpen deelen. Men moet daaruit afleiden, dat ook met Oostenrijk in 't ge-heim is onderhandeld. Het *St.-Petersburger blad* zwijgt er van; maar 't is niettemin niet te betwijfelen. Is Oos-tenrijk betrokken geweest in de onderhandeling tusschen Rusland en Engeland? Naar het artikel van *St.-Peters-burg* te oordeelen zou men ontkennend moeten antwoor-den. Maar men mag in allen gevalle vermoeden, dat gelijk Keizer Nikolaas behoefte heeft gehad om de koningin van Engeland te raadplegen, hij zoo ook aan zijn goeden vriend van Oostenrijk zal hebben medegedeeld, wat hij noodig achtte om van Keizer Frans Jozef het verlangde antwoord uit te lokken.

Het is niet moeilijk te gissen, dat Pruisen en Frank-rijk in de zaak niet zijn gekend of gehoord. En wij ver-klaren 't ons uit dien hoofde waarom Frankrijk zich zoo toegevend heeft betoond, om afstand te doen van de op hoogen toon in Turkije geëischte en verkregene handha-ving der latijnsche regten op de heilige plaatsen. Frank-rijk heeft vermoedelijk de lucht gekregen, van hetgene in 't geheim door Rusland met Engeland en met Oosten-rijk gesmeed werd. Het moest daarom tijd winnen, betoonde zich inschikkelijk, was toegevend, zeer handelbaar en buitengemeen vredelievend.

Frankrijks Keizer heeft zich daarin werkelijk een staats-man getoond. Want hij is er in geslaagd, om al de kan-sen die tegen hem waren, te zijner gunste te keeren.

Engeland is blijkbaar van Rusland afgevallen. Waarom? De eigenlijke oorzaak kan later eerst bekend worden. Maar het is Engeland trouwloos Rusland misleid heeft, hetzij het door latere overweging tot andere plannen ge-komen is, zooveel blijkt in allen gevalle uit de openba-ring der Russische pers, dat Engeland evenmin als Rus-land belangloos in de zaak is. Indien men op dit oogen-blik te Londen liever ten strijde gaat met behulp der Franschen, dan met den bijstand der Russen, het kan alleen zijn omdat het verbond met Keizer Napoleon meer voordeelen aanbiedt, dan de geheime verstandhouding met Keizer Nikolaas.

Wij zien alzoo bevestigd, dat de godsdienstige quaestie de vrijheid der Christenen, zoo wel van den kant van Rusland, als van de zijde van Frankrijk en Engeland een voorwendsel is; de wezenlijke oorzaak van den oorlog is geene andere dan eene quaestie van magt en invloed.

De vredes-kansen worden er niet beter door. Lord Palmerston, die op het gastmaal van de *reform-club*, zoo onbeperkten lof geeft aan den Franschen Keizer we-gens de onderhandelingen met hem in den laatsten tijd gevoerd, doet vermoeden, dat Engeland van Frankrijk in geheim overleg voordeelijker voorwaarden heeft kunnen bedingen, dan door Rusland zijn kunnen worden aange-boden. En dat Engeland, na zich eerst met Rusland omtrent de Oostersche quaestie verstaan te hebben, nu in diezelfde Oostersche quaestie tegen Rusland in een kostbaren oorlog gaat, dat bewijst dat die oorlog verre de voordeelen overtreft.

Maar dan blijkt daaruit ook, dat noch Rusland, noch Engeland tot concessien geneigd kunnen zijn, en dat de oorlog onvermijdelijk is, tenzij men van Engeland eene nieuwe wending tegen Frankrijk mogt hopen, eene eventualiteit, die Keizer Nikolaas niet verwacht, noch ook begunstigt. De verbittering der Russen tegen de Engel-schen is groot. Hoe zou het anders mogelijk zijn, dat Rusland zich bloot geeft door het openbaren van geheime onderhandelingen, die, zoo zij Engeland kwetsen, even-zeer Rusland treffen, dewijl het daardoor duidelijk wordt gemaakt, dat Rusland alleen door begeerige blikken op Turkije in deze aangelegenheid is en wordt gedreven. Het schrijven van 't Russisch blad geeft den Franschen Keizer, wanneer hij zoo het trouwlooze Engeland, en het listige Rusland ziet ten toon gesteld, alle reden om in de vuist te lagchen.

Wij hebben meermalen de overtuiging uitgesproken, dat er in de kabinetten van Europa geheime verdragen op touw stonden. Rusland heeft zich, uit wraak tegen

Engeland, gehaast wereldkundig te maken, dat er werkelijk dusdanige geheime plannen waren gesmeed tusschen Rusland en Engeland. De naastbijzijnde toekomst, zal ten minste door de gebeurtenissen openbaren, welke plannen thans tusschen Engeland en Frankrijk zijn beraamd.

Het wetsontwerp tot vrijwillige verwisseling van Staatsschuld is op den 28 Februarij in de Afdeelingen der Tweede Kamer onderzocht. Het voorloopig verslag, opgemaakt door de heeren van Rappard, Thorbecke, Heemskerk, Hofman en van Bosse, houdt hoofdzakelijk het volgende in:

§ 1. 't Was aangenaam, thans van de Regering te vernemen, dat de finantieele toestand zoo gunstig is. Te aangenamer, wijl de Regering dienaangaande eene tegenovergestelde meening scheen toegedaan bij de beraadslagingen over het voorstel der negen leden. Nu die toestand echter zoo gunstig is, waarom werden dan niet voorstellen ingediend tot vermindering van belastingen op de eerste levensbehoeften, of tot tijdelijke schorsing der meest drukkende lasten? 't Is onaannemelijk, dat de toestand van Europa die toezending zou tegen gehouden hebben. Die toestand zou dan ook moeten afgehouden hebben van een finantieelen maatregel, als in het aanhangige ontwerp is vervat. In eene der Afdeelingen had men gaarne eene rentebelasting voorgedragen gezien.

Deze beschouwingen bleven echter niet zonder tegenpraak. Was de finantieele toestand door de Regering niet te gunstig geschat? Er was, verder, geene kontradictie tusschen het vroeger en tegenwoordig gedrag der Regering. De minister, die, ter gelegenheid van het voorstel der negen, de finantien in *statu quo* wilde gelaten hebben, was sedert dien tijd afgetreden. Afschaffing of schorsing van belastingen zou, bij de tegenwoordige gesteldheid der dingen, zeer onraadzaam zijn. Eene rentebelasting zou wellicht strijden met de eischen der eerlijkheid of de voorschriften der goede trouw.

§ 2. De onrustwekkende verschijnselen aan den staatkundigen gezigtender maakten het welslagen van den voorgestelden finantieelen maatregel hoogst twijfelachtig. Men was van oordeel dat men liever, tot delging van staatsschuld, voort moest gaan den lagen stand der beursprijzen zich ten nutte te maken. Oorlog zal nieuwe leeningen met zich voeren; dien ten gevolge zullen de kapitalisten het uitzigt hebben om hunne gelden tot hogere renten te plaatsen en alzoo minder bereid worden bevonden om hun geld te beleggen in een fonds, dat zoover het geheimzinnig plan eene oordeelvelling toelaat — hun luttel voordeel schijnt te beloven. Aanvankelijk toch zal de lotingskans niet meer dan ongeveer $\frac{1}{3}$ ten honderd van het kapitaal zijn; het men nu op den prijs, die voor de lotingskans op de $3\frac{1}{2}$ percents Amortizatie-syndikaat wordt betaald (zijnde cirka 4 percent) van welk fonds thans ongeveer $1\frac{1}{2}$ percent van het nog aanwezige kapitaal uitgeloot wordt, dan zou bij vergelijking de prijs van de lotingskans der nieuwe 3 percents schuld, naauwelijks op $\frac{1}{2}$ percent te schatten zijn.

Eenige leden hebben, ook om de tijdsomstandigheden, verlangd het voorstel voorloopig aan te houden.

§ 3. Dat de tegenwoordige minister van Finantien slechts *ad interim* met het departement is belast en daarenboven den last der Buitenlandsche Zaken te torschen heeft, was in alle Afdeelingen een bezwaar tegen deze wetsvoordragt. Was de interimmaire minister definitief minister van Finantien, daar waren er, die dan met meerdere gerustheid het van hen gevraagde vertrouwen zouden schenken. „Ze er enkelen,” zouden nu ten minste wenschen, dat de volmagt van vier jaren op een jaar werd verkort.

§ 4. Bijkans algemeen was de klacht over gemis aan behoorlijke toelichting, zoodat de volksvertegenwoordigers, bij het onderzoeken van dit voorstel, als in het duister moesten rondtasten om tot eenig begrip van het geheimzinnig plan te komen. Het kan dan ook alleen maar „bij gissing” gekend en berekend worden. Dat mag niet zijn. De Staten-Generaal zouden zoo doende van hun grondwettig recht afstand doen en een deel van hun toezigt op de finantien roekeloos prijs geven. — „Ze er enkelen” hebben geantwoord, dat geheimhouding tot het wezen der operatie behoorde; dat de schuldverwisseling *vrijwillig* zou zijn, enz. — Men gaf tot wederantwoord, dat het eene niet wenschelijke aanbeveling van het gehele ontwerp scheen, te moeten zeggen, dat *geheimzinnigheid en kunstgrepen* tot het wezen daarvan behoorden. Van openbaarheid en eenvoud in de finantien hebben wij de beste uitkomsten gezien en groot voordeel genoten. Het bejagen van voordeel voor de schatkist door het kansspel ter beurs aan te moedigen, heeft eene onzedelijke strekking. Mogen, daarenboven, zoo de belangen van wezen en minderjarigen op het spel gezet worden?

Ook dit nog verdient opmerking, dat, gaat het voorstel door, het vermoedelijk batig slot van het jaar 1853, ten bedrage van nagenoeg vijf millioenen, gedurende vier jaren buiten beschikking zal kunnen blijven.

§ 5. En welke zijn nu, tegenover die gemaakte bedenkingen, de groote voordeelen van den maatregel? Gelukt hij, „dan is de Staat zeker, dat van nu aan de noodzakelijke uitgaven op de begroting met ruim eene tonne gouds worden verminderd; dat die som jaarlijks met

f 30.000 klínt, en dat zonder eenige opoffering jaarlijks een millioen van 's Lands schulden wordt afgelegd. Met eene opoffering toch van hoogstens f 5,120,000. is de Regering verplicht, om zonder kapitaalverhooging eene rentebesparing te bezorgen van f 1,380,000. Hier tegen is intusschen door verre de meeste leden het volgende aangemerkt: stel de rentebesparing op f 1,380,000; voor de uit te geven f 5,120,000 zouden thans kunnen verkregen worden 6 millioen 4 percents, uitsparende f 240,000 zoodat de winst slechts is f 1,140,000. Hier van moet volgens art. 3 tot aflossing worden besteed f 1,035,000, zoodat de mindere uitgaaf slechts zoude zijn f 105,000, jaarlijks klimmende met hoogstens f 30,000. Indien intusschen binnen de vier eerstvolgende jaren eene conversie van de 4 in $3\frac{1}{2}$ percents mogelijk mogt worden, dan zou men hierdoor winnen f 1,240,000 — thans nog minder. Bij zulk eene conversie zou de wetgever de vrije beschikking behouden over de winst: hetgeen in moeilijke tijden hoogst wenschelijk is. Volgens dit ontwerp snijdt men zich thans de gelegenheid af tot eene conversie van 4 in $3\frac{1}{2}$ percents; later van $3\frac{1}{2}$ op 3, en dus mede van 3 percents op 2.

„Derhalve, terwijl de omstandigheden voor amortisatie allezins gunstig zijn, en men door den loop der zaken af te wachten, zich gelijken of meer gunstigen uitslag beloven mag, wordt aan de wetgeving hier voorgesteld zich vrijwillig aan banden te leggen, en aan schoonschijnende kansen een zeker voordeel op te offeren.”

Intusschen vond het gevoelen, „dat latere conversie door de volvoering van dezen maatregel niet zou worden belet, enkele verdedigers. Geen artikel der wet zelf sluit haar uit: dienaangaande kon geen tweederlei meening zijn. Maar de meerderheid wees op de verklaring in de Memorie van Toelichting. Wat toch zou anders de zin dezer woorden zijn: „dat de schuldeischers van den Staat zich — voor eene nadere verlaging van hunne „inkomsten zullen gewaarborgd zien” (bl. 1)? Moest niet een waarborg van dien aard, thans aan de bezitters als lokaas voorgelouden, eene nadere conversie onbillijk doen achten?”

„Geen deel der wet vond zoo sterke en algemeene tegenkanting als de verplichte jaarlijksche aflossing, die als hoofdbezwaar tegen deze voordragt is beschouwd. Zulk eene verplichting werd voor den Staat nadeelig genoemd, daar zij de wegneming van drukkende lasten belet; voor de rente-eischers gevaarlijk of misleidend, daar zij in tijden van nood of van buitengewone uitgaven toch niet kan worden nagekomen.

„Veel leden bragten de geschiedenis van het Amortisatie-syndicaat in herinnering, om te doen zien in een sprekend voorbeeld, hoe weinig de amortisatiefondsen met oplopende renten aan de verwachting beantwoorden.”

§ 7. „In vier Afdeelingen heeft men gemeend, dat art. 9 der wet van 27 September 1841 (*Staatsblad* n°. 35) door deze wet niet zou worden afgeschaft: en dat, met het oog op de beloften destijds aan de schuldeischers van den Staat gedaan, de verplichting tot aankoop van schuld op den voet bij dat artikel bepaald, naast de verplichtingen uit dit voorstel spruitende, zou blijven bestaan. In de wet van 1841 was de bedoeling geene andere geweest, dan om jaarlijks uit de inkomsten van den Staat eene zekere som te bestemmen tot delging van schuld. Bij deze voordragt is blijkbaar het doel, om eene conversie der 4 percents schuld zoo te bewerken, dat de houders een deel van hunne renten opofferen om de aflossing hunner kapitalen te verkrijgen. Deze laatste operatie nu kon, naar men meende, niet in de plaats treden der eerste, maar beide moesten te gelijk worden voortgezet.”

Art. 5. „Andermaal zijn hier met kracht de bedenkingen gerezen tegen het onbepaalde der volmagt door de Regering gevraagd. Zoo als het in eene der Afdeelingen kort en juist is gezegd; „een minister *ad interim* vraagt eene volmagt in blanco, om gedurende eene reeks van jaren met de staatsschuldeischers te onderhandelen naar goëddunken, — mits hij slechts elf tonnen gouds uitspare.”

Art. 6. „Eenparig is in al de Afdeelingen de afkeuring over dit middel geweest; slechts een enkel lid kon in berusten. Sommigen noemden zoodanig hulpmiddel het welgevestigd crediet van den Nederlandschen Staat onwaardig. Onze finantieele toestand is gelukkig niet van dien aard om dergelijke kunstnarigheden noodig te hebben. Men vergeet toch niet dat het kansspel onmogelijk binnen zekeren kring zal worden beperkt; dat de loten aan de beurs zullen verhandeld worden, en talloze kunstgrepen en misbruiken het gevolg moeten zijn.”

Wij besluiten onze recapitulatie van het voorloopig verslag, met hetgeen daarin omtrent artt. 5 en 6 der wetsvoordragt gezegd wordt.

— Een behendige gauwdievenstreek werd eenige dagen geleden te Mainz gepleegd. Een jongeling treedt den winkel van een zilversmid binnen en bestelt voor den in de nabijheid wonenden pastoor, twaalf zware zilveren lepels, verzoekende dat de dienstmaagd ze onmiddellijk met de gekweteerde rekening bezorge. Aan dat verzoek werd dadelijk voldaan en vergezeld van de dienst-

maagd, begeeft de jongeling zich naar het pastoorshuis, treedt binnen, neemt voor de kamerdeur de lepels van de dienstmaagd om ze den pastoor te toonen en te zien of hij ze spreken is. In de kamer gekomen stelt hij zich den geestelijke voor als een ongelukkige, die met zijne jonge vrouw in oneenigheid leefde, hem zijne bemiddeling verzoekende tot het bewegen zijner vrouw dat zij hem niet mogt verlaten, ten welk einde hij haar had medegebragt. De pastoor was natuurlijk dadelijk bereid om pogingen tot bevrediging der jonge gehuwden aan te wenden, en verzocht den jongeling zijne vrouw binnen te leiden. De listige dief opent daarop de deur en zegt tot het meisje: „Mijnheer de pastoor wil u spreken.” Het meisje treedt binnen en tegelijker tijd verwijderd de dief zich met de twaalf lepels. Daarop ontstond eene wederzijdsche verbazing, want het meisje begreep niet waarom zij als getrouwe vrouw werd vermaand, daar zij slechts gekomen was om als winkeldochter het geld voor de twaalf lepels te ontvangen. Eene verklaring volgde, maar te laat, want van den dief was geen spoor meer te vinden.

Blijkens mededeeling van het Pruissische telegraafbestuur zijn de kantoren van den Rijkstelegraaf, over Hamburg, in verbinding gesteld met de kantoren van den Staatstelegraaf in Denemarken.

Voor de verzending van een enkelvoudig berigt naar deze kantoren wordt betaald:

Van		
Naar	Amsterdam, Dordrecht, Gorinchem, 's Gravenhage, Rotterdam en Utrecht.	Van Arnheim.
Altona	5.71 gl.	4.51 gl.
Elseneur (Helsingör)		
Flensburg		
Friedericia		
Kopenhagen	6.16 ³ „	4.96 ³ „
Korsör		
Nyburg		
Rendsburg		

De bepalingen voor de dienst op de lijnen der Duitsch-Oostenrijksche vereeniging zijn ook op het verkeer met de Deensche telegraafkantoren toepasselijk behoudens de onderstaande wijzigingen.

De voor Denemarken bestemde berigten moeten in de Duitse taal gesteld zijn. Bij doorzetting naar andere aansluitende telegraflijnen moeten de berigten vervat zijn in de taal welke daar gebruikelijk is.

Geen bijzonder berigt mag meer dan 100 woorden bevatten.

Het telegraafbestuur neemt haegenaamd geene verantwoordelijkheid op zich ten aanzien van het overbrengen van een berigt binnen een bepaalden tijd en het verloren gaan of verminken van den inhoud van een berigt.

Bezorging buiten de lijnen kan geschieden per post of per estafette. Hiervoor wordt een borgtocht gesteld.

Voor elk afschrift van een berigt wordt 0.45¹ gl. betaald. Nachtberigten moeten uiterlijk vóór 8 $\frac{1}{2}$ ure des avonds aangekondigd zijn.

Voor nachtberigten worden de dubbele kosten van de verzending bij dag betaald.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 Maart. Rusland gaat voort zich van de pen te bedienen ten einde zijne staatkundige intrigues voor Europa te verdedigen. Zoo behelst thans het *Journal de St-Petersbourg* een memorandum, waarin de oostersche kwestie van den grond af wordt opgehaald. Alles wat voor den brutalen *coup* van vorst Menschikoff heeft plaats gehad, wordt met de grootste uitvoerigheid verhaald, en in een zoodanig fraai licht gesteld, dat er geen ander resultaat is uit op te maken, dan dat Rusland in al zijn handelingen zich steeds zeer gematigd betoonde heeft, en het regt aan zijne zijde had. Men kan niet ontkennen dat het pleidooi met behendigheid is opgesteld, ofschoon er niets nieuws in voorkomt. Reeds heeft de Czaar zelf of graaf Nesselrode zich voorlang van dezelfde drogredenen bediend.

Deze *Memorandum* is aan alle agenten der Russische diplomatie in het buitenland verzonden, ten einde aan de verschillende hoven te worden overhandigd.

— Meer en meer begint het voortzicht te verdwijnen, dat ook Pruisen en Oostenrijk zich bij Frankrijk en Engeland zullen aansluiten. Naar allen schijn zullen zij eene strikte onzijdigheid blijven bewaren, en de troepen die Oostenrijk in beweging brengt, zullen slechts dienen tot dekking zijner grenzen en niet om Rusland te bestoken.

— Er is alle reden om te gelooven dat het berigt, der inneming van Kalafat door de Russen, gelijk zalka verspreid is door den *Morning Herald*, geheel onwaar is.

— Men spreekt van een maaltijd welke eerstdaags door de leden der wetgevende vergadering aan de officieren der Oostersche expeditie zal worden aangeboden.

Advertentiën.

Provincie Gelderland. AANBESTEDING

eener nieuw te bouwen

KERK EN PASTORIJ

voor de R. K. Gemeente HURWENEN.

Op Woensdag den 22sten Maart 1854, des voormiddags ten elf ure, zal onder nadere goedkeuring, door het Roomsche Katholiek Kerkbestuur van Hurwenen in den Boemelerwaard, ten huize van den heer A. DECORTIE, publiek worden aanbesteed:

Het bouwen eener nieuwe KERK en PASTORIJ, met de Leverantiën van al de daartoe behoorende materialen.

De Besteding zal plaats hebben bij wijze van inschrijving en daarna bij opbod in massa, ingevolge art. 55 van het bestek, zullende twee uren vóór de Aanbesteding, aanwijzing in loco gedaan worden.

Nadere informatie en inlichtingen omtrent bestek en teekeningen, zijn te bekomen bij den daarmede gelasten Architect, den Heer H. VAN TULDER te Tilburg, op den 18e, 19e en 20e dierzelfde maand, terwijl het Bestek te bekomen is bij Gebr. VERHOEVEN te 's Bosch, voor den prijs van een gulden. (3798)

DE PILLEN VAN HOLLOWAY zijn een beproefd middel voor waterzucht.

Uittreksel van eenen brief van den heer P. Williams, gedagteekend Melford den 1 Maart 1852. Aan den professor Holloway. »Mijnheer! Dankbaar voor de weldadige uitwerking, die uwe pillen op de ziekte mijner echtgenoot hebben gehad, reken ik het mij tot eenen pligt u daarvan kennis te geven. Kort na de geboorte van haar laatste kind, leed zij aan eene aanmerkelijke opzwellings harer voeten, welke zich langzamerhand over het geheele ligchaam verspreidende, alle blijken van waterzucht aantoonde, vooral daar zij zich in een voor deze ziekte gevaarlijken leeftijd bevond. Zij genoot de beste geneeskundige behandeling, doch te vergeefs. Toen beproefde ik uwe pillen, en ik gevoel mij gelukkig te kunnen zeggen, dat zij door deze volmaakt hersteld is.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à f0.80, f1.85, f3.00, f6.75, f13.50, f20.50.

Potjes Zalf à f0.80, f1.85, f3.00, f7.05, f13.85, f22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij B. ADAMA, Apotheker, Heerengracht hoek Utrechtschestraat, N°. 22 te Amsterdam, bij A. P. MILIUS te Utrecht, en bij J. STRAATHAN, hoofd-depohouder te 's Bosch, alsmede te Londen, Strand 244, Holloway's Establishment. (3615)

In eene der steden van de Provincie Overijssel, wordt te Koop gepresenteerd een **WIJN AFFAIRE**, met den voorradigen **Wijn**, welke, met de noodige kennis gedreven, een burger bestaan kan opleveren. Reflecteerenden vervoegen zich met franco brieven onder letter A, bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN, Singel bij de Beulingsluis. (3812)

(3805) Met 1°. Mei eerstkomende wordt te Rotterdam gevraagd eene bekwame **KEUKENMEID**, van goede getuigenissen voorzien en van de R. C. Godsdienst, uur f80. Adres met franco brieven onder letter M, bij P. T. BRAAM, Boekhandelaar in de Leedwenstraat, te Rotterdam.

Eene jufvrouw van de R. C. Godsdienst, welke ruim tien jaren bij eene fatsoenlijke familie als **Huishoudster** is werkzaam geweest, waarvan men de beste Informatiën kan erlangen, wenschte met Mei in eene dusdanige betrekking geplaatst te zijn, hetzij hier of elders. Reflecteerende, gelieve zich franco te adresseeren onder Lett. A. Z. bureau dezer courant. (3811.)

Bij J. T. SOMMER te Almelo, komt van de pers en is alom verzonden:

Dr. MASZL. Het Lijden en sterven van Jezus Christus. — I. Algemeene voorstelling der geschiedenis van het bittere lijden en sterven onzes Heeren JESUS CHRISTUS, in zeven Vaste-Overwegingen. Naar het Hoogduitsch. Met Kerkelijke goedkeuring. Prijs f0.80.

Deed zich in den tijd bij enkele lezers het bezwaar op, dat de *Kruisweg des Heeren* van denzelfden redeenaar, in drie jaargangen, elk van zeven Vaste-Overwegingen, de geheele lijdensgeschiedenis, *beschouwd in hare geheimen en zedelijke toepassingen, met betrekking tot ons dagelijksche leven*, bevattende, hoe uitnemend en aangenaam zijne voordragt dit werk ook wezen moge, toch wegens zijne geleerde inkleeding, en op onzen landaard minder toepasselijke zinspelingen, voor een gemengd gehoor en gewone lezers minder geschikt was, zoo zal bij het hierbij aangekondigd zevental Lijdens-Overwegingen, zeker dit bezwaar bij niemand oprijzen, daar deze Meditatiën zich door zelvende eenvoudige en duidelijke kenmerkend onderscheiden, zoodat de Schrijver zelf van zijnen arbeid getuigt: »Het zou eene dwaasheid zijn, op eenen weg roem te willen zoeken, op welken

»de alleen roem- en lofwaaardige God, in zijne diepste vernedering, in het spotgewaad, en hangende aan den vervloekten kruisbalk, beschouwd en overwogen wordt.»

Deze jaargang omvat, zoo als de titel aanduidt, de geheele *Lijdensgeschiedenis*, en maakt dus een geheel op zich zelf uit, doch moet, volgens het plan des Schrijvers, tot inleiding dienen eener reeks van 7 jaargangen, welke in eene uitgebreide en voortreffelijke bewerking, het bittere lijden des goddelijken Verlossers — die ware leerschool des Christens — in zijne geringste bijzonderheden uiteenzet, en er al het leerzame uit put, wat er in ligt opgesloten. De op dezen eerstvolgenden jaargang ligt reeds ter perse, en zal nog in den loop van dit jaar in het licht verschijnen. (3797)

(3764) Aan de Geëerde Intekenaren op de **GEKRUIDE ZIELESPIJS** diene ten berigt, dat heden te zamen zijn verzonden, de negende en tiende portie van dat werk, met eene eerste naamlijst van in teekenaars, aan wier hoofd prijken de namen van HH. DD. HHW. de Aartsbisschop en Bisschoppen van Nederland.

De **GEKRUIDE ZIELESPIJS** is verder getiteld: **Een Volks Leer- en Leesboek over de Christ. Godsdienst**, door een Pastoor, in portien toegediend en met Kerkelijke goedkeuring (van den Zeer Eerw. Heer Deken van Arnhem). Daarvan zagen tot nu toe 10 portien het licht: n°. 1 tot 7 van het 1e deel, met titelplaat van Ed. DUJARDIN, en n°. 8 tot 10 van het 2e deel. — Men kan zich steeds voor een jaargang van zes portien, à f1.00, abonneren bij alle Boek- en Postkantoren; — en uitgever mag het werk op gezag van bevoegde Eerw. beoordeelaars en blijkens de gunstige vermeldingen in de *Katholiek*, de *Kath. Stemmen* en de *Tijd*, aan groot en klein, arm en rijk, als een nuttig, aangenaam, geestig, oorspronkelijk en eenig Christelijk Volksboek gerust aanbevelen.

Met de bemerking dat het werk, eens geheel compleet, tevens een geregeld Catechetisch werk zal zijn, volgt hier nog de korte inhoud der uitgegevene portien:

TITELVERKLARING in plaats van Voorrede. **EERSTE VOORGEREGT.** Is godsdienskennis ook noodzakelijk en verplichtend? **TWEEDE VOORGEREGT.** Welke zijn de vruchten van kunde en onkunde in de godsdienst? **INLEIDING.** Wat lezer en schrijver van elkaar te verwachten hebben. **EERSTE HOOFDSTUK.** Beantwoording der vraag: Wie is de gene die ons het leven heeft gegeven, en welke zijn zijne eigenschappen? I. Bestaan van God. II. Bijzondere openbaring Gods. III. Hoe is Gods Openbaring tot ons gekomen? a. De H. Schrift of Bijbel. b. Mogen Katholiek en den Bijbel lezen? (eene Zamenpraak). IV. Hoe is Gods Openbaring tot ons gekomen (vervolg). a. de Openbaring. b. Brief aan de Lezer. c. Het is van het Eerste Hoofdstuk, of beantwoordt der vraag: wie is de gene die ons het leven heeft gegeven? **PEN GODS.** 1e. Almacht. VI. Alomtegenwoordigheid en Alwetendheid Gods. VII. Goedheid Gods, enz.

De Uitgever

ARNHEM 28 Febr. 1854.

W. THEOD. MEIJER.

P. S. Hetzij de bestellingen rechtstreeks aan den uitgever, of door tussenkomst van een Boekhandelaar of Postkantoor geschieden, gelieve men die voor enkele Exempl. franco te doen.

PRIJS-COURANT DER WIJNEN VAN J. B. L. PICENI.

BIJ HET ANKER EN DE FLESCHE.

STERKEN DRANK, LIKEUREN, ENGELSCH EN BEIJERSCH BIEREN ENZ.

hieronder vermeld, te bekomen in den kelder op de hoek Kolk en N. Z. Voorburwal, N. 47 en 364.

Lands- en Stads-Imposten (Januarij 1854) zijn in de Prijzen begrepen.

ALLES TEGEN CONTANTE BETALING ZONDER KORTING.

ROODE BORDEAUX WIJNEN.

	Ank. Flesch.		Ank. Flesch.
Medec zonder lak	f 22 f 0.55	Chambertin	f — f 2.60
„zwarte	24 - 0.60	Chabli blanc vieux	44 - 1.10
„groen	26 - 0.65	Witte Wijn A.	20 - 0.50
„rood	28 - 0.70	„ B.	30 - 0.75
*St. Esèphe	32 - 0.80	„ Bergerac	44 - 1.10
St. Julien Côte Roti etc.	36 - 0.90	*Witte Graves	36 - 0.90
Lynch Pauillac et Labarde	40 - 1.00	„ Sauterne	36 - 0.90
Pommier Agassac	44 - 1.10	„ Musc. Frontignan	52 - 1.30
Villeneuve de Cantemerle	44 - 1.10	Champagne	— 1.90
Château des 3 Moulins etc.	50 - 1.25	„ Mouss 1re qté	— 2.10
Barton Langea St. Julien	60 - 1.50	„ qté Supé blanc	— 2.25
Château Lafitte	80 - 2.00	„ „ „	— 2.50
„ Cantenac	84 - 2.10	„ „ „	— 3.00
„ Margaux	— 3.00	*Port à Port vieux	60 - 1.50
*WITTE BORDEAUX.	38 - 0.95	„ „ „	72 - 1.80
Ermitage	54 - 1.40	„ „ „	84 - 2.10
Cornas	40 - 1.00	*Xeres of sherry.	44 - 1.10

BOURGOGNE WIJNEN.

	Ank. Flesch.		Ank. Flesch.
Beaune	f 50 f 1.25	*Tenerif	44 - 1.10
Pomard	58 - 1.75	*Madera A.	44 - 1.10
Volnay	72 - 2.35	„ B.	50 - 1.25
Nuits	90 - 2.25	*Dry Madera C.	60 - 1.50

BEMERKINGEN. Het bovenstaande alles verimpost en gebotteld op flesschen zijnde, zoo kan het verlangde direkt franco aan huis bezorgd worden. Voor buiten Amsterdam zijn de prijzen f 4 per anker minder, vrij aan boord. (NB ledige Flesschen worden tegen 5 Cents en de halve Flesschen à 2½ Ct. per stuk in betaling aangenomen.) Per anker op f 1. met 5% verhooging. — De met * vermelden artikelen zijn ook bij enkele halve Flesschen voor de juiste helft verkrijgbaar.

NB. Alle verdere onkosten van Brievenposten, Vracht van Retourzendingen, van Manden en Flesschen etc., komen ten laste van Committenten, welke tevens herinnerd worden dat de betaling à Contant geschieden moet, of dat de schippers etc. de gelden de eerstvolgende reis mede brengen, zoo het niet betaald is, bij het ontvangen aan boord, hetwelk het verkieslijkst is. PS. De Kelders zijn open van des morgens 7, tot des Avonds 11 uren. Voor en na dien tijd vervoegen men zich aan het Woonhuis en Slijterij boven den kelder, N°. 47, alwaar de Prijscourant gratis te bekomen is.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.